

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému **J. B.**, bývajúcemu v T., o vymoženie **336,58 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 15 Er 4/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2014 sp.zn. 9 CoE 86/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením zo 20. septembra 2012 č.k. 15 Er 4/2009-18 rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Zároveň priznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 40,- eur a na ich úhradu zaviazal oprávneného. Predmetným uznesením nebol pripustený vstup Združenia ma ochranu finančného spotrebiteľa OFS ako vedľajšieho účastníka. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie súd uviedol, že v danom prípade bola medzi oprávnenou a povinným uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko mu znemožňuje zvoliť si spôsob riešenia

prípadného sporu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči proti dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky odporujúce dobrým mravom, je plnením ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súdnemu exekútorovi bola priznaná náhrada trov exekúcie vo výške 40,- eur a na ich úhradu bola zaviazaná oprávnená, nakoľko k zastaveniu došlo z dôvodu, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe nespôsobilého exekučného titulu.

Krajský súd v Trnave na odvolanie oprávnenej uznesením z 20. februára 2014 sp.zn. 9 CoE 86/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 15 Er 4/2009-18 zo dňa 20. septembra 2012 v časti zastavenia exekúcie potvrdil, návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol. Odvolací súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka dojednaná účastníkmi v podobe rozhodcovskej doložky, podľa ktorej prípadné budúce spory prejedná určený rozhodcovský súd, čím núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a zbavuje ho možnosti riešiť prípadné spory pred štátnym súdom, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou, na ktorú musí súd v ktoromkoľvek štádiu konania z úradnej povinnosti prihliadať, pričom musí zabezpečiť, aby spotrebiteľ takouto neprijateľnou podmienkou nebol zaviazaný. Vzhľadom na to odvolací súd mal za to, že predmetná rozhodcovská doložka, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Zdôraznil, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania, majúc tým na mysli skutočnosť či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola rozhodcovská doložka v preskúmvanej veci posúdená správne ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa. Odvolací súd mal za to, že v prípade, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy neplatná. Následkom je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, rozhodovať daný spor, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Návrhu na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) nevyhovelo s odôvodnením, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nie je podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s princípmi právneho štátu a zároveň, že nemal za to, že v prejednávanom prípade existuje potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únieového práva na SD EÚ.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie. To

isté uznesenie odvolacieho súdu v časti, ktorou potvrdil uznesenie okresného súdu z 20. septembra 2012, č.k. 15 Er/4/2009-18 o zastavení konania, napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a / O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. najvyšší súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. apríla 2016

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová